

Mọi người ăn uống no say xong kéo nhau đi hát karaoke, tôi đầu đầu nên xin phép về trước, vậy mà anh Thắng trưởng phòng tôi vẫn không tha cho tôi, anh kéo tay tôi nói:

- Không được nha, mọi người đang vui em đi chung cho có không khí.

Một số anh chị có gia đình, còn cái không thể tiếp tục đi cùng chúng tôi cũng xin phép về trước, hai phòng chỉ còn lại hơn 10 người. Chị Hoàng lại chở tôi địa điểm là quán Karaoke Sơn Ca trên đường Quang Trung, Gò Vấp. Vào quán hai trưởng phòng xông xáo đến lấy thẻ phòng rồi cùng nhau vào phòng hát.

Sếp tổng cũng có mặt góp vui, mọi người bảo vui chơi cho tới bến ăn uống thì phải đi đôi với hát hò, đón Sếp tổng phải tung bùng nào nhiệt mới thể hiện được thành ý. Sếp cũng vui vẻ đi cùng mọi người vì ông ấy vào đây cũng không quen biết nhiều, chủ yếu toàn lãnh đạo cấp cao chứ như bọn nhân viên chúng tôi thì ông ấy vẫn chưa biết ai, hơn nữa chúng tôi lại nhiệt tình vui vẻ làm ông ấy cảm thấy thoải mái gần gũi hơn. Ông bảo tài xế riêng về khách sạn trước, tan tiệc ông sẽ gọi tới đón hoặc có thể sẽ đi taxi về sau.

Trong phòng, mọi người kêu lên 2 kết bia tiger bạc, vì ở quán ăn cũng uống một ít rồi nên anh Thắng bảo uống tí bia cho nó phấn khởi tung bùng.

Phòng của tôi thì ngoài giờ làm ra, mọi người như thoát khỏi công việc, tha hồ thể hiện tính cách, Sếp tổng cũng nói mọi người cứ thoải mái không phải ngại ông ấy, vui chơi thì phải hết mình.

Anh trưởng phòng mở đầu bài hát Anh Ba Khía, phải nói anh ấy hát hay, nhưng rất hài vừa hát anh lại còn múa minh họa làm cả phòng được một phen cười đau cả ruột. Hát xong anh lại nói:

- Sếp anh hát một bài đi ạ.

- Phải rồi, sếp hát đi, cho bọn em được chiêm ngưỡng giọng ca của sếp ạ, nghe bảo trai Hà Nội giọng ngọt ảm lắm phải không mọi người?

Chị Hoàng hơi say nên không còn giữ hình tượng điềm đạm như lúc đầu, là chị ấy yêu cầu được nghe sếp hát. Mọi người vỗ tay đồng tình la ó cả lên:

- Hát đi, hát đi... sếp ơi.

Các anh chị trong phòng ai cũng đều ngà ngà say cả rồi nên không còn ngại ngần chẳng còn phân biệt sếp với nhân viên, miễn cùng nhau vui vẻ là được. Lâu lâu mới có dịp bung xả nên mọi người quây hết mình, trong phòng lúc này chỉ còn tôi, chị Lan và ông ấy là tỉnh táo thôi.

Tôi thì đầu đầu không uống được với trước giờ tôi chưa từng tham gia những buổi tiệc như này lại sống một mình nên bia rượu tôi không đ.ư.ng đến, chị Lan bình thường tôi thấy chị ta không hoà đồng với mọi người nhưng hôm nay ngoại lệ tham gia tới bến như này với mọi

người thì mục đích đã rõ, còn chị ta vì sao không uống hoặc uống ít thì tôi không biết.

Sếp tổng ông ấy cũng chung vui với mọi người thôi chứ không uống nhiều. Được mọi người yêu cầu nhiệt tình quá sếp cũng không từ chối, ông ấy chọn bài Hà Nội Mùa Vắng Những Con Mưa. Phải nói đây là bài hát tôi rất yêu thích.

“Hà Nội mùa này, vắng những cơn mưa
Cái rét đầu đông, thân em hây hiu hiu gió lạnh
Hoa sữa thôi rơi, tôi bên em một chiều tan lớp
Đường cổ như xưa chậm chậm bước ta về... “

.....

Khi ông ấy hát xong cả phòng vỗ tay âm ầm tán thưởng:

- Hát hay quá sếp ơi, giọng sếp còn trầm ấm hơn cả ca sĩ Quang Dũng nữa nha.

Phải nói, giọng ông ấy rất tuyệt, ca khúc được ông thể hiện một cách sâu lắng, nghe rất có hồn, đây cũng là lần đầu tiên tôi chính thức nhìn kĩ ông ấy, khuôn mặt góc cạnh, đôi mắt kiên nghị, bờ môi mỏng gợi cảm. mặc dù đã ngoài 40 nhưng phải thừa nhận rằng ông ta có sức hút không thể diễn tả được. Bất giác ông ấy cũng nhìn tôi mỉm cười, trời tôi thể nụ cười ông ấy còn toả nắng hơn ánh mặt trời, tôi chưa từng thấy người đàn ông nào cười đẹp như vậy, nếu nụ cười có thể làm vũ khí giết người thì tôi có thể đã □hết vì nụ cười ấy, tim tôi đập loạn xạ, mặt đỏ bừng cả lên.